

Rex – příběh z Držovic

Rex, jméno pejska, který má necelé 2 roky a dostal se do špatných rukou. Již od samého začátku se o něj paní majitelka příliš dobře nestarala. Lidé, kteří chodili kolem, mu čas od času něco hodili přes plot, ale netrvalo dlouho a pes se už k plotu nedostal, protože zůstal přivázaný u provizorní boudy. Bez obojku jen na řetězu. Situace se začala vyhrocovat a místní občané podali a žádost o prošetření na veterinární správě v PV, ale za celých 30 dní se tu nikdo neukázal. Místo navštívila i PČR, ale ta na pozemek bez souhlasu majitele vkročit nesmí a stav zvířete se ze 70 m se hodnotí těžko, a proto odjela s tím, ať se o něj začne starat... Zmínila jsem se o tom známému, který domluvil ošetření u veterinárního lékaře a druhý den ráno jsme ho odvezli. Byl uspán a lékař mu vystříhal zarostlý řetěz z ošklivé rány.. ... Teď ho mám doma, ale mám svého psa, tak bych mu chtěla najít někoho, kdo na něj bude mít i více času... Přesto všechno je hodný, zvyká si rychle na nové věci... Na to, že ho mám od včerejška a v podstatě dopoledne prospal, tak pěkně poslouchá, jen co nám trošku nejde je chození na vodítku, ale to se naučíme. ☺ I když se teď léčí, tak už je vše uhrazeno, takže pokud by se našel někdo, kdo by se ho ujal, tak se nemusí bát, že by musel platit ošetření, převazy a léčbu, do doby než se uzdraví. Snad se už bude mít dobře.

Rexinovi se díky jeho neposednosti po třech dnech „rozjela“ zašitá rána. Následný den ho veterinární lékař uspal a krk opět zašil. Díky sociální síti Facebook se Rexino dostal až na Slovensko, odkud mi psali lidé, že nám drží pěsti. Pro Rexina si došla nová rodina, Rexino mi před odjezdem podal packu a naskočil do auta. Situace se nevyvíjela tak jak si noví majitelé představovali a jejich trpělivost není taková, jakou by Rexino potřeboval, a mám jej zase doma. Najde se někdo, kdo by na něj měl dost času a věnoval mu jistou dávku citu a trpělivosti? Pokud ANO pište nebo volejte na tel. č. 773 16 16 23.

Od: xxx

Fakta: Když už pomineme fakt, jak a kde Rex žil, je zarážející lhostejnost, s jakou okolní lidé tomuto přihlíželi, přesto, že to věděli. Bohužel v ČR je zvíře stále považováno za věc, a možná i to zapříčinilo, že tak dlouho trvá, než se někdo „uráčí“ tam zajet podívat a situaci vyhodnotit. Kdo má ty „páky“, aby mohl zvíře okamžitě odebrat na základě Žádosti o odebrání týraného zvířete? OVS, PČR, obce? Postihy pro takové chovatele jsou směšné. Naštěstí, už od 1. 1. 2012 podle legislativy nebude zvíře věcí a takovým majitelům bude hrozit podle TZ i větší postih! Je to přece také živý tvor. Víme, že takých případů je mnoho, ale mělo by se jim předcházet, pokud to jde. A mělo by to jít a mělo by to být samozřejmostí. To jak se lidé chovají ke zvířatům je i obrázkem toho, jak se lidé chovají sami k sobě.

Zachránkyně Rexina měla dvě volby, buď psa zachrání, nechá ho ošetřit a vše zaplatí, nebo ho nechá utratit, pokud by to lékař uznal za vhodné. „Ona“ si však vybrala tu první cestu, těžší. Dokonce se vystavila i riziku, že na ni majitelka podá trestní oznámení nebo ji nařkne z krádeže. Jak je u nás zvykem, tak by se nebylo ani čemu divit, vždyť každý dobrý skutek, musí být po zásluhách potrestán. Ale, snad je a bude vše v pořádku. Ještě že jsou takový lidé mezi námi. Díky.

Od:Hana Weinerová